Ч. 18. Второк 6 лютого (24 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(117 засїданє I сесиї IX періода з дня 3 лютого 1912).

Суботнїшнє засїданє сойму розпочало ся о год. $11^1/_2$ перед полуднем відчитанєм петиций.

Пос. Винничук вніс петицию громади Гірка в справі підмоги на будову церкви в Книгинині-Гірцї та о запомогу для „Руської Захоронки" в Станиславові.

Відтак відчитано зголошені внесеня.

П. Кренжель зголосив нагляче внесенє о запомогу для погорільців гр. Яструбка ст. п. Пільзно.

Звичайні зголошеня зголосили: п. Мияк о заснованє садівничої і кошикарскої школи в Лонцку, п. Кренжель о запомоги для селян, навіщених катастрофою пільних миший і посухою.

Інтерпеляциї внесли: п. Вітос в справі відчиненя зелїзничого перестанку в Волї ржендзіньскій і в справі поступованя старости в Бржеску при виданю 4-ої шинкарскої концесиї в Заклічинї, п. Кренжель в справі рішаня пов. судом в Пільзнї справ не підпадаючих під судову компетенцию, п. Стапіньский в справі деморалїзованя населеня в Сулківщинї шинкарем, в справі шиканованя населеня в львівскім повітї за леґально відбувані довірочні збори, в справі надужитя власти війтом в Посадї вільх. через виданє фальшивої опінії о поданю в справі шинкарскої концесиї, в справі краєвої контролї оплати від пива в шлезкім граничнім реьонї.

Карний суд в Бережанах вніє поданє о видачу пос. Тимотея Старуха, суд в Станиславові о видачу пос. Л. Винничука, краківский суд о видачу пос. Птака, грибівский суд о видачу пос. Целюха, віденьский суд о видачу п. Владислава Чайковского, а вадовицкий суд о видачу пос. Стили.

Справи ті на внесенє пос. Урбаньского передано до комісиї правничої.

Відтак посли Левицкий і тов., Король і тов., та Дудикевич і тов. внесли протест против правосильности нарад, а польскі посли зложили противну заяву, в якій кажуть, що наради були правосильні.

По сїй заяві відчитано два нові протести, які кр. маршалок обіцяв умістити в протоколї. В справі висловленого на попереднім засїданю домаганя, аби в протоколї умістити, що посли і кр. Маршалок не могли чути промов, заявив ґр. Ст. Баденї, що в протоколї уміщує ся лише фактичні події, а те, чи посли чують що, се залежить від їх слуху.

По сїм уділив п. Маршалок голос правительственному комісареви віцепр. Ґродзіцкому для відповідий на інтерпеляциї.

Між відповідями на інтерпеляциї була відповідь на інтерпеляциї пос. Ганчаковского в справі конкуренциї в Ясеници та пос. Содомори в справі доповненя конґруи в приводу елементарних нещасть.

По відчитаню відповідий, заявив п. Маршалок, що п. В. Країньский зложив мандат до комісиї виборчої реформи яко заступник, а також до комісиї громадскої, податкової і санітарної, а п. Ямпольский до комісиї дорогової, правничої і громадскої.

Послови Цeньскому ухвалила палата ізза недуги відпустку до кінця сесиї.

Внесенє п. Скварка на замкненє засїданя і визначенє слїдуючого на 7 лютого, палата відкинула всїми польскими голосами против руских.

Коли відтак п. Маршалок зарядив приступленє до дневного порядку, розпочали рускі посли обструкцию.

Серед великого гамору палата відіслала до водної комісиї правительственне предложенє з проєктом закона водного та справозданє Видїлу краєвого про реґуляциї рік каналових; до комісиї господарства краєвого справозданя Видїлу краєвого про мелїорациї, та справозданє Видїлу краєвого про краєву середну школу рільничу і фільварок в Чернихові за рік шкільний 1910/11, до комісиї промислової справозданє Видїлу краєвого з чинности Видїлу краєвого і краєвої комісиї для справ промислових

Чоловік без назвища.

(З анґлійского — В. Оттоленґі).

Пан Барнес, найславнїйший аґент в Новім Йорку, знаходив ся в своїм приватнім мешканю, коли повідомлено его о прибутю чужинця.

— Як називає ся той пан?

— Він не сказав жадного назвища.

— Прошу.

Хвилю пізнїйше увійшов незнакомий, уклонив ся вічливо і спитав: Пан Барнес?

— Моє назвище Барнес — відповів сей — можу спитати о ваше?

— Маю надію, що скоро довідаєте ся — відповів незнакомий — я сам, на жаль, его забув.

— Ваше назвище забули?

Аґент предчував особливший случай і звернув подвійну увагу.

— Так — сказав чужинець. — Здає ся менї, що я згубив мою ідентичність і тому я сюди прийшов. Прошу вас, відкрийте менї, хто я є. А що я дорослий мужчина, то мушу мати якусь минувшість, але она случайно вилетїла менї з памяти. В такім станї збудив ся я рано, впрочім в цїлковитім посїданю моїх сил душевних, і я сейчас зміркував, що мушу удати ся до славного аґента о раду і на мої розпитуваня, вказано менї на вас, пане Барнес.

— Ваш случай, на мій погляд, є дуже цікавий; для вас мусить він бути дуже прикрий. Тим більше, що він ще не є розслїджений. Для вашого заспокоєня мушу вам сказати, що ви вашу память скорше або пізнїйше віднайдете. Але пробуйте відкрити нам тайну, щоби ви, як можна найскорше увільнили ся з того неприємного положеня. Чи думаєте, що ви є з Нового Йорку?

— Понятя не маю о тім.

— Ви сказали перед тим, що вас справили до мене; хто сказав вам мою адресу?

— Портієр з готелю Вальдгоф, де я сеї ночи ночував.

— Питалисьте его о дорогу?

— Нї; се властно дивно, не правда? Я найшов дорогу без найменшої трудности. Се справдї важна точка, пане Барнес.

— Она вказує, що ви знаєте добре Новий Йорк, але єще мусимо довідати ся, чи ви тут все жили, чи тілько переїздзкаючи, задержали ся. Як ви записали ся в готелевій книзї?

— М. І. Ґ. Ремінґтон.

— І ви певні, що се не є ваше правдиве назвище?

— Зовсїм певний. Нинї рано, по першім снїданю, закликав мене портиєр два рази тим назвиском; не укриваючи мого положеня, запитав я: — Чому кличете мене Ремінґтон? — На що він менї відповів: — Бо ви так вписали ся в книзї.

— Мали ви який клунок в готели?

— Жадного! Навіть подорожної торби.

— То може які гроші?

— Так.

— Богато гроший маєте?

— Около пять тисяч долярів.

Пан Барнес занотував собі дещо, звернувши ся плечима до незнакомого. Сей витягнув годинник з кишенї і хотїв вже сховати его назад, коли аґент обернув ся до него і сказав:

— Маєте гарний годинник особлившого вигляду. Я особливо люблю займати ся старими годинниками.

Незнакомий заклопотав ся. Він сховав годинник до кишенї і сказав:

— На тім годиннику нема нїчого особливішого. Се стара родинна памятка і тому для мене дуже дорогоцїнна. Але вертаймо до мого случаю. Кілько часу потребуєте, пане Барнес, щоби менї вернути мою ідентичність?

— Не можу вам нїчого певного сказати, бо неподалисьте менї жадної точки опертя. Але думаю, що розвяжу загадку в 48 годинах. Можете прийти до мене позавтра о 12 годинї в полудне?

— З певностию. Коли тодї будете могли менї сказати хто я є, тодї я радо переконаю ся, що ви найславнїйший аґент.

Він підняв ся і хотїв попращати ся з паном Барнесом і в тій хвили потиснув аґент ногою ґузик від дзвінка під своїм бюрком, через що в далекій части великого будинку роздав ся голос дзвінка, котрого однак не було

з обсягу попираня краєвого промислу і руко-діл за час від 1 серпня 1910 до 31 жовтня 1911, до буджетової комісиї справоздане Виділу краєвого про рахункове замкнене галицкого фонду пропінацийного за рік 1910, до комісиї громадскої справоздане Виділу краєвого в предметі закона про обовязок властителів домів в стол. корол. м. Кракові вибудованя домових каналів, получення їх з міскими каналами, та про оплати громадскі за те получене, а до комісиї адміністрацийної справоздане Виділу краєвого в предметі зреченя прав краю до Моршина коло Стрия.

Опісля прийшли на чергу перші читаня внесень посольских.

Посол Кшечунович мотивував внесене в справі правительственних проєктів о підвисшене податків: особисто-доходового, від горівки, пива, від спадків і урегульованя уділу країв в тих податках. Внесене відослано до комісиї буджетової.

Відтак відослано до належної комісиї внесок п. Меруновича в справі будови будинків на поміщене урядів і державних заведень в Галичині, внесок п. Тертіля і тов. о зміну постанов закона з дня 20 грудня 1905 В. з. кр. ч. 11/6 що до способу накладаня і стяганя шинкарских оплат, внесок п. Шецля і тов. в справі будови будинку на поміщене жіночої семинариї учительскої в Бережанах, внесок п. Шецля і тов. в справі признаня містам: Бережани, Горлиці, Яворів і Вадовиці дотациї з причини убутку в доходах з права пропінациї, внесок п. Стили і тов. в справах гірничих і внесок п. Єдинака і тов. в справі оподаткованя асекурацийних товариств в хосен охотничих пожарничих сторожий.

При обструкцийній музиці реферував також справоздавець п. Малаховский справоздане комісиї шкільної в предметі петиций учителів і учительок, вдів і сиріт по учителях о почислене в дорозі ласки літ служби до емеритури зглядно пенсиї вдовичої, о признане додатків пятилітних, о признане датків на виховане сиріт а в кінци о одноразові підмоги та справоздане комісиї шкільної зі справоздання виділу краєвого з дня 20 вересня 1910 ч. 111.861/910 в предметі петиций учителів і учительок як також вдовиць і сиріт по учителях о почислене в дорозі ласки літ служби до емеритури, признане зглядно підвисшене емеритури, пенсиї вдовичої, додатків пятилітних і т. п.

Справоздане комісиї адміністрацийної в справі зізволеня репрезентациї повітової в Ропчицях на затягнене позички, яке реферував пос. Ст. Генрик Бадені, було послідною точкою, яку зреферовано з дневного порядку.

Вкінци піддав під наради п. Маршалок два наглячі внесеня в справах запомогових, а по промовах внескодавців закрив засідане о г. 1 з полудни і назначив слідуюче на пятницю д. 9 лютого. Дневний порядок одержать посли в дорозі письменній.

Новинки.

Львів, 5 лютого 1912.

— Стан здоровля Є. В. Цісаря. В суботу вечером розійшла ся була по Львові непокояча чутка о стані здоровля Цісаря, котра однак показала ся небавком зовсім безосновна. Здаєсь, що розпустили єї всїлякого рода шпекулянти і що виключно лиш львівскі, бо анї у Відни анї в жадним иншім більшим місті тої чутки не було. Як тепер з Відня доносять, стан здоровля Цісаря єсть зовсім добрий а найліпшим на то доказом факт, що Цісар в суботу рано межи 10 а 11 приймав на авдиенциї угорского міністра кр. оборони Газая, з котрим відбув дуже важну конференцию в справі предложень войскових і угорской акциї угодової. Всї, що в послїдних часах мали нагоду видїти Цісаря і з ним розмавляти, кажуть одноцушно, що Цісар виглядає добре і єсть в добрім гуморі. Цісар перебуває тепер в Шенбруні і займає ся точно після звичайної програми всілякими працями, але не виїздить, бо воздух за острий і лікарі не позваляють виїзджати.

— Перенесене. П. Міністер справедливости переніс нотаря Волод. Калиневича з Риманова до Глинян.

— Репертуар руского театру у Львові. Саля „Gwiazdy“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

Ві второк, дня 6 лютого новинка „Борці за мрії“, образ народний в 4 діях І. Тобочного.

В середу 7 с. м. другий раз „Оповісти Гофмана“, опера в 4 діях з прольоґом Офенбаха.

В четвер 8 новинка „Золоте руно“, драма в 3 діях Ст. Пшибишевского.

В пятницю 9 „Міра Ефрос“, образ з жидівского житя зі співами і танцями в 5 діях Я. Ґордіна.

В суботу 10 другий раз „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Фр. Легара.

— „Українське Товариство Педаґоґічне“. Надзвичайні загальні збори дотеперішного „Руского Товариства Педаґоґічного“ відбули ся минулої пятниці при участи звиш 100 членів. Збори відкрив голова Тов. о. крил. Войнаровский і предложив вибрати до президиї о. радн. Лежогубского і проф. Данища, а на секретарів покликано пп. Ющишина, редактора „Учителя“ і Бреславского, урядника Кр. Шк. Союза. По виборі президиї забрав голос п. Роман Кульчицкий, референт статутарної комісиї, і подав до відомости зборів в загальних начерках зміни статута дотеперішного „Руск. Тов. Педаґоґічного“ зазначивши при тім, що за взорець новому статутови послужив статут німецкого товариства „Schulverein“. Опісля розпочала ся дискусия над статутами і з перервою обідовою тревала аж до пів до 7 год. вечером. Цїлий статут принято з малими змінами. Після нового статута назва Товариства звучить: „Українське Товариство Педаґоґічне“. Над сею справою завелась була широка дискусия і участники зборів поділились були на 3 ґрупи: одна обставала при дотеперішній назві, друга предкладала назву „Українська школа“ (Товариство педаґоґічне), а трета домагала ся зміни прикметника „руське“ на „українське“ з додатком „Рідна школа“. Остаточно всї три ґрупи погодили ся і ухвалено повисшу назву.

— З зелїзниці. З причини морозів і заметелий снігових здержано аж до відкликаня курс воза реставрацийного межи Львовом а Ряшевом при поїздах ч. 7 і ч. 8 та курс безпосередного воза І. і ІІ. кляси межи Бродами а Віднем при поїздах 16/18 і 30/21 зглядно 1/17 і 16/11 а також межи Черніовцями а Furt im Walde через Прагу при поїздах ч. 7 і 8.

З причини заметелі снігової здержано аж до відкликаня загальний рух на зелїзницях Коломия-Стефанівка, Палагичі-Товмач, Новий Лупків-Цісна і Борки Великі-Грималів.

— Головний виділ українського протиалькогольного товариства „Відродженє“ подає всім членам до відома, що зачне розсилати за післяплатою грамоту, яку після §§. 7 г) і 9 е) зміненого статута кождий член за оплатою 1 кор. вписового має дістати. Грамота дуже гарно викінчена на народних мотивах стане окрасою в хаті та звертати буде кождого прихожого увагу, що в тім домі не уживають напитків, які містять в собі алькоголь, та не угощують ними. Враз із грамотою розіслана буде також відзнака метклева за оплатою 80 сот., яку на підставі §. 9 ж) члени є обовязані носити на зверхній одежи при всяких сьвяточних нагодах. Повідомляючи про се, просимо тих членів, котрі змінили свій побут або мешкане в тім часі, як вступили до Товариства, щоби зволили подати найдальше до 15 лютого свою точну адресу в канцеляриї Товариства у Львові, Ринок ч. 10. За головний виділ українського протиалькогольного Товариства „Відродженє“: *Александер Гарасевич*, голова. *Володимир Целевич*, секретар.

— Жертва лихварів. Учитель Мечислав Шеффель, о котрого самоубистві ми оногди доносили, полишив шість листів, в котрих виясняв причини свого вчинку. Листи ті вложив Шеффель до одної більшої куверти, на котрій написав слідуючі слова: „Прошу о ласкаве виекспедиоване всіх 6 листів після адреси. Єсть то моя перша і послідна заразом просьба до орґанів безпечности у Львові“. Два з тих листів найважнїйші: до жени Мариї і до краєвої Ради шкільної.

Лист до жени обіймає кілька сторін. Просить в нім жену, щоби простила єму і справ-

---

чути в кабінеті. Так отже міг хтось відвиджувати пана Барнеса в єго приватнім мешканю, не сподіваючи ся зовсім, що по опущеню сего дому буде єго слідити якийсь шпіон, котрий анї в день анї в ночи не відступить своєї жертви.

— Як переведете свій час, пане Реміґтон? — запитав аґент при пращаню.

— Нині дуже гарна погода і я думаю використати єї на прогульку на площу Центральну.

— Добра річ.

— До побачення.

Пан Барнес обернув ся до свого бюрка, і коли незнакомий опускаючи комнату оглянув ся, побачив аґента, котрий щось пильно писав. Кілька хвиль пізнїйше опустив він дім; тепер мав він зовсім инше одїне, а волося і бороду так відмінної барви, що став ся майже не до пізнаня. Коли вийшов на улицю, незнакомого не було вже видко; пан Барнес перейшов улицю і читав на якійсь брамі писані олівцем слівця „пр“, почім він скоро перейшов аж на другий конець, де инша брама мала знак „на право“. Більше знаків не міг він сподівати ся, бо єго шпіон. котрий слід в незнакомого, не знав на певно, що єго шеф возьме участь в тій грі.

Коли він се зробив, то міг вже відкликати за другим знаком шпіона, так як і тепер було, бо на кілька кроків перед собою побачив пан Барнес свого урядника, а в недалекім віддаленю також Реміґтона. Се здивувало аґента, коли побачив, що незнакомий дійстно іде до Центрального парку, але він слідив за ним дальше. Через вхід з пятого бульвару вступили пан Реміґтон і єго слідитель до Центрального парку і замішали ся в товпі, котра тішила ся видом мали, що весело бавили ся і позували. Ту удало ся панови Барнесови незамітно витягнути хустину від носа з кишені незнакомого і сховати єї до своєї кишені.

Се було слідуючого дня, кілька минут перед 11 годиною, як пан Барнес скорими кроками війшов до читальні в готелю пятого бульвару. З одного боку тої комнати був великий простір на троє розділений, до котрого входило ся подвійними скляними дверми. Сї малі комнатки мають телефони, котрі кождому стоять отверті. Пан Барнес поговорив з дамою, що була занята при телефоні і пішов до середної комнати число 2. Кілька хвиль пізнїйше приступив до Барнеса єго приятель Ляро Мічель. Єго бистрі очи переглянули питаючо присутних, потім дав він телефоністці якесь число і зник при телефоні ч. 1. Мануло десять хвиль заки він вийшов і удав ся головним входом готелю в сторону Брудвай. Не довго по тім вийшов і пан Барнес зі своєї комнатки. Єго лице мало вигляд великого спокою і скорими кроками, бічними дверми вийшов на 23 улицю, котру перейшов аж до пристанку зелїзничого. Він всїв туди і по 20 хвилевій їзді дістав ся до дому приятеля пана Мічеля.

Слуга жалував, що єго пана нема, але є панна Рожа.

— А, то оповістіть мене панні, прошу вас!

Пана Барнеса запроваджено до дуже гарної і хорошо урядженої комнатки, де єго повитала дуже сердечно панна Рожа, прибрана донька єго товариша Мічеля.

(Конець буде).

дує ся, що покинув єї добровільно і полишив саму з дітьми. То лихварі винуваті моїй смерти — каже він в однім місци — я не видів иншого виходу перед собою! — В другім листі просить самоубийник краєву Раду шкільну, щоби не обмежено прав приналежних єго жінці і дітям і щоби вдовици визначено приналежну їй пенсию. Жена моя не знала о моїм шаленім вчинку, отже не треба єї карати за гріхи, яких не допустила ся. Дальше просить Шеффель, щоби признано жені всї додатки, які він мав одержати, щоби могла виховати діти.

— **Вибух ґазу.** В сутеренах дому ч. 6 при ул. Боніфратрів настав в суботу вечером сильний вибух ґазу і спричинив сильне попечене і покалїчене осіб та значну шкоду. Вечером того дня льокаторка сутерен того дому Мария Куртяк зачула сильну воню ґазу, котрий десь добував ся з рур в пивници і повідомила о тім сторожиху Еву Рибікову, котра разом зі служницею Мариею Мілеровою пішла до пивниці. В хвили, коли Мілерова засьвітила сірничок, настав страшний вибух, так сильний, що висадило двері і вікна, а куснї скла і дерева покалїчили досить тяжко Рябікову, а огонь, який в наслідок того вибух, попік сильно єї 5-лїтного синка, котрий побіг був за матерю до пивниці. Крім того потовкло сильно льокаторку сутерен Юлію Пірожкову. Завізвано сейчас сторожу пожарну і стацию ратункову. Сторожа пожарна спинила огонь, а поготівля ратункова заняла ся попареними. Причиною вибуху стало ся пукнене рури ґазової в пивници тої реальности і необачність служниці, котра засьвітила сірничок, мимо того, що зачула ґаз в пивници. Шкода, яку потерпів властитель, виносить 1200 корон.

Телеґрами.

Відень 5 лютого. Нині перед полуднем розпочала ся під проводом Цісаря конференция войскова, в котрій беруть участь Архікнязї Франц Фердинанд, Фридрих і Евгеній, мінїстер війни і шеф штабу ґенерального та шеф боснаньско-герцеґовиньского правительства.

Краків 5 лютого. „Czas" доносить: Вчера помер нагло в Лежайску був. посол до Ради державної і до сойму п. Лев Пастор. Похорон відбуде ся в Лежайску дня 7 с. м.

Ґрац 5 лютого. Вчера вечером надіслав намістник маршалкови сойму рескрипт цісарский відрочуючий другу сесию 10 періоди стирийского сойму.

Константинополь 5 лютого. Тутешні часописи доносять, що турецке войско в Бенґазі одержало значну поміч від арабских племен.

Париж 5 лютого. Націоналїстичний посол майор Дріян заявив президентови мінїстрів, що на случай урядового потвердженя вісти о збомбардованю і знищеню францускогo терену будови в Годейдї італїяньскою военною фльотою, поставить на слїдуючім засїданю палати послів інтерпеляцию, які зарядженя задумує поробити францускe правительство, щоби спинити поступоване, котрого ворожий і визиваючий характер визначує сей новий атак. Позаяк президент мінїстрів мусить бути присутний підчас дискусиї над нїмецко-францускою угодою, то інтерпеляция Дріянта буде без сумніву відрочена.

Пекін 5 лютого. Едикт наказує Юаншікайови утворене републики при помочи полудневих републиканів. Населенє ще не повідомлено о абдикациї династиї. — Стверджено, що під мостом, котрий завалив ся в пятницю в ночи, підложено бомбу. Підозрівають о той замах републиканів. Внаслідок заваленя ся мосту згинув один Хінець а 21 було зранених.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 з чі-сля часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

в головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 2·40, **3·22**, 8·45, **2·20**§), 2·45 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·06**, 7·30, 11·10
*) до Ряшева, §) від ¹/₆ до ¹⁵/₆ виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, **2·35**†), 2·18, 8·44 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, 2·30, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ виключно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, **3·40**, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї)
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, **9·09**, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субогу і недїлю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, 1·38, **2**, 5·45, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.
З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ виключно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.
З Самбора: 8·00, **9·58**, **1·40**, **9·00**.
З Сокаля: **7·33**, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

В друкарнї В. Ковиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).